

ဓမ္မခန္ဓာ (၃၅) “သံသရာ၏အစ” (ဖတွရ)
ဉာဏ်စဉ်ကိန်းပေးမှု အမှတ်စဉ်- ၄၃။ သုတ်ဒေသနာ- ၄၅ပါး။

ဦးဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့် -၁*

၁။	<p style="text-align: center;">الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَلْبَانٍ مَتْنَى وَثَلَاثَ وَرَبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞</p> <p>ရည်သန်စူးစိုက်မှုအပေါင်းသည် မိုးများနှင့် မြေကမ္ဘာ သံသရာ၏ဖြစ်မြစ် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင် အဘို့ ဖြစ်၍၊ အရှင်သည် နိမိတ်ဆောင်တို့အား လက်ရုံးရည် နှစ်တန်၊ သုံးတန်၊ လေးတန် ရှိခြင်းအားဖြင့် ဉာဏ်စဉ်ဆောင် အဖြစ် စီစဉ်ပေးတော်မူ၏။ အရှင်သည် စံချိန်ပြည့်ရာအလျောက် ဖြစ်တည်မှုကို တစ်ရိပ်ရိပ်တိုးစေ၏။ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သဗ္ဗလုံးစုံအား စည်းချိန်ချမှတ်တော်မူ၏။^{၁၅၅}</p>
၂။	<p style="text-align: center;">مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်က လူသားများ အတွက် ဖွင့်ထားသော ကရုဏာတော်၊ ၎င်းအား ဆိုင်းထားနိုင်သူ မရှိချေ။ အရှင်က ဆိုင်းထားစေလျှင်လည်း ထို့နောက်တွင် ၎င်းကို စေစားစေနိုင်သူ မရှိချေ။ အရှင်သည် ဘုန်းတော်ရှင် ဓမ္မသတ်ရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။</p>
၃။	<p style="text-align: center;">يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ۞</p> <p>အို လူသားတို့၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်က သင်တို့အား ဂုဏ်ပေးခဲ့သည်ကို သတိရကြလော့။ ပရမတ်ဘုရားရှင်မှအပ သင်တို့အား မိုးနှင့် မြေမှ ရိက္ခာကို ဖြစ်တည်ပေးသူ ရှိသလော၊ အရှင်မှအပ အခြား ဘုရားဟူ၍ မရှိ၊ သို့ပါလျက် မည်သို့ လှည့်စားခံနေကြသနည်း။</p>

(၈၅၅) **فاطر** ဖတွရ ဆိုသည်မှာ အရာရာအားလုံး၏ ဖြစ်မြစ်ဟု ဖြစ်ပေသည်။ အစ္စလာမ် သာသာနာက လောကဓပ်သိမ်း သံသရာ၏ အစမှာ ပရမတ်ဘုရားရှင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပေသည်။ လူနတ်ဗြဟ္မာ စကြာဝဠာ အားလုံး၏ အစကို မသိအပ် မသိနိုင်သော အရာဟု မဆိုချေ။ ဓပ်သိမ်းကုန် အပေါင်းသည် ပရမတ်ဘုရားရှင် အလွှာဟိထံမှ စတည်ခဲ့ရ၍၊ ထိုအရှင်ထံသို့သာ အားလုံး ဦးလှည့်ပြန်ရမည်ဟု (၃၅:၄) ဆိုပေသည်။

ဤသုတ်တော်မှ **عَ رَبَاعٍ وَثَلَاثَ وَرَبَاعَ** ဂျာအိလာလ် မလာအိကတီ ရှိဆိုလန် အူလီ အာ့ဂျိန်ဟာတင် မ့တန်နာ ၀ ဆိုလာဆ ၀ ရိုဘာအ ကို ဆရာတော်ကြီးများက အတောင်ပံနှစ်ခုစီ၊ သုံးခုစီ၊ လေးခုစီ ရှိသော မလာအိကာဟ် ကောင်းကင်တမန်တို့အား စေတမန်များ အဖြစ် ခန့်အပ်တော်မူ၏။ ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ မလာအိကာဟ် ဆိုသည်မှာ လူသားသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ ၂:၃။ ထို့ပြင် ဤသုတ်တော်၌ မလာအိကာဟ်များကို ရုဏ် ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်များ အဖြစ် ခန့်အပ်တော်မူသည်ဟု ပြောထားပေသည်။ ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင် ဖြစ်ရန် ဝဟီခေါ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်အား ဆွတ်ခူးနိုင်ရမည် ဖြစ်သည်။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်အား ဆွတ်ခူးနိုင်သူသည် လူသားမှသာ ဖြစ်သည်။ ၆:၅။ ၁၂:၁၀၉။ ၁၇:၉၄၊ ၉၅။- ထို့အပြင် ဤနေရာ၌ **အာ့ဂျိန်ဟာတန်** ကို အတောင်ဟု ကောင်းကင်တမန်တော် ဖြစ်၍ ပျံသန်းနေနိုင်သည်ဟု အဓိပ္ပါယ်တိမ်းရန် ပြန်ဆိုထားခြင်းကို တွေ့ရပေသည်။ ထိုစကားလုံးမှာ **ဂျနဟ** မှ ဆင့်ပွားဖြစ်၍ ၎င်းကို ၂၆:၂၁၅ တွင် **ကိုယ်တော်မူပုသွယ်၏ လက်ရုံးရည်** အတွက် သုံးထားပေသည်။ ကိုယ်တော်မူပုသွယ်သည် ကောင်းကင်တွင် ပျံသန်းနေနိုင်သော **မလာအိကာဟ်** မဟုတ်ချေ။ ဤနေရာ၌ လက်ရုံးရည် နှစ်တန် သုံးတန် လေးတန် ဆိုသည်မှာ သာမန်လူများထက် လက်ရုံးရည် နှစ်ခါ၊ သုံးခါ၊ လေးခါ ပို၍ စွမ်းဆောင်နိုင်သည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

၄၂၂	<p>وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٢٢﴾</p> <p>သူတို့က သင့်အား ငြင်းဆန်ကြလျှင်၊ သင့် ရှေ့အလျှင် ဉာဏ်စဉ်တော်များသည်လည်း မုချ ငြင်းဆန်ခံခဲ့ရပြီ။ အရေးအရာ များသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်ထံသို့သာ ဦးလှည့်ရမည်သာတည်း။</p>
၄၂၃	<p>يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٤٢٣﴾</p> <p>အို လူသားတို့၊ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ကတိတော်သည် သစ္စာတရား ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤလောကီ ဘဝက သင်တို့အား မမြှူဆွယ်စေနှင့်၊ မြှူဆွယ်သူများက ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ သင်တို့အား မမြှူဆွယ်စေနှင့်။</p>
၄၂၄ ★ ၃၁၅၅	<p>إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٤٢٤﴾</p> <p>မကောင်းဆိုးဝါးသည်* သင်တို့အား စည်းဖောက်သူ ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ သူ့အား စည်းဖောက်သူ ဟု ယူမှတ်လော့၊ သူသည် သူ့ ရိုဏ်းသားတို့အား မီးလောင်စာ၏ ပေါင်းဖော်များ ဖြစ်စေရန် ဖိတ်ခေါ်၏။</p>
၄၂၅	<p>الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٤٢٥﴾</p> <p>ဖုံးကွယ်သော သူတို့အတွက် ပြင်းထန်သော ဝင့်ကြွေးသည် ရှိနေ၏။ ယုံကြည်၍ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုကို ကျင့်ကြံသော သူများ အတွက် လွတ်ငြိမ်းခွင့်နှင့် ကြီးမားသော ဆုလဒ် ရှိနေ၏။</p>
၄၂၆ ★ ၂၇၀	<p>أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٤٢٦﴾</p> <p>မိမိကျင့်ကြံသော အကုသိုလ်က သူ့အား ဖမ်းစားနေစေ၏။ ထို့ကြောင့် တင့်တယ်သည်ဟု သူ မြင်သလော၊ ပရမတ် ဘုရားရှင်သည် စံချိန်ပြည့်မှီသူအား* လမ်းလွဲစေ၍၊ စံချိန်ပြည့်မှီသူအား လမ်းညွှန်ရစေ၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်၏ စိတ်ဉာဏ်ကို သူတို့အတွက် မကြေကွဲစေနှင့်၊ သူတို့၏ တည်ဆောက်မှုများကို ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သိနေသော အရှင် ဖြစ်၏။</p>
၄၂၇ ★ ၃၀၄၈	<p>وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَمَا تَأْتِيهِ مِنْ سَحَابٍ مِمَّنْ سَحَابًا فَاسْقِنَاهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٤٢٧﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင် အရှင်သည် မိုးတိမ်အား ဖွထုတ်စေသော လေများကို စေစား၏။ ၎င်းအား သေနေသော မြို့ဒေသ ဆီသို့ မောင်းနှင်တော်မူ၏။ ထို့နောက် ၎င်းအားဖြင့် မြေကမ္ဘာကို သေပြီးနောက် ပြန်ရှင်စေတော်မူ၏။ ဤသို့ ရှင်ပြန်နိုးကြစေတော်မူ၏။*</p>
၄၂၈	<p>مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُبْورُ ﴿٤٢٨﴾</p> <p>ဘုန်းတန်ခိုးကို လိုချင်သူ ရှိ၏။ ဘုန်းတန်ခိုး အားလုံးသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ အချုပ်အခြာ၌ ရှိ၏။ စင်ကြယ်သော တရားစကားများသည် အရှင်ထံသို့ တက်ရ၏။ ပြုပြင်သည့် အကျင့်အကြံရှိ သူတို့အား အရှင် မြှောက်စားတော်မူ၏။ အကုသိုလ်မှုကို ကြံစည်သောသူ၊ ထိုသူတို့အတွက် ပြင်းထန်သော ဝင့်ကြွေးသည် ရှိ၏။ သူတို့၏ ကြံစည်မှုများသည် ပျက်စီးကြေမှုသွားရလတ္တံ့။</p>
၄၂၉	<p>وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَرْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٤٢٩﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သင်တို့အား မြေမှုန့်မှ တဖန် သုတ်ပိုးရည်မှ ဖြစ်တည်စေ။ တဖန် အိမ်ထောင်ဘက် အဖြစ် စီစဉ် ပေး၏။ အရှင်၏ သိနေခြင်းမရှိဘဲ မည်သည့် လိင်မသည်မှ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း၊ သွားဖွားခြင်း မရှိနိုင်ချေ။ လောကဓမ္မ၌ ရှိသည်မှ အပ မည်သည့် ဘဝသံသရာကိုမှ သံသရာတိုးပေးသည် မရှိ။ မည်သည့် ဘဝသံသရာအား ယုတ်လျော့</p>

	စေသည်လည်း မရှိချေ။ ဤသည် ပရမတ်ဘုရားရှင် အတွက် လွယ်ကူလှချေ။
၁၂။	<p>وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَبٌ فَرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مَلْحٌ أَجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاجِرَ لِنَبْتَعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾</p> <p>သမုဒ္ဒရာ နှစ်ခုသည် မတူညီကြချေ။ ဤသည် ခံစားရချိန်၍ သောက်သုံးရ ခံတွင်းတွေ့၏။ ဤသည် ဆားဓါတ် ငံတူးနေ၏။ ၎င်းကိုယ်စီမှ သင်တို့ စားသုံးဘို့ရာ လတ်ဆတ်သော အသား၊ ဆင်ယင်ဘို့ရာ လက်ဝတ် တန်ဆာတို့ကို ထွက်စေ၏။ အရှင်၏ သိက္ခာပေးမှုကို ရှာဖွေရန် ထို၌ ရှုပ်တိုက်သွားလာသော သင်တို့များကို သင်တို့ကို မြင်စေနိုင်၏။ သင်တို့ ကျေးဇူးသိတတ်အံ့ငှာလည်း ဖြစ်၏။</p>
၁၃။	<p>يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾</p> <p>အရှင်သည် ညကို နေ့ထဲသို့ တိုးဝင်စေ၏။ နေ့ကို ညထဲသို့ တိုးဝင်စေ၏။ နေနှင့်လအား ကိုယ်စီ သတ်မှတ်ကာလ အချိန်အတိုင်း စီးပျောလျက် အသုံးခံ ဖြစ်စေ၏။ ဤသည် သင်တို့ ကံကြမ္မာရှင် ပရမတ်ဘုရားရှင်ပင်၊ ဩဇာအာဏာ အပေါင်းသည် အရှင်၏ အချုပ်အခြာ၌ ရှိ၏။ အရှင် မှလွဲ၍ ဆုတောင်းခံသောသူတို့သည် အမြှေးဖတ်ကိုပင် အစိုးရသည် မဟုတ်ချေ။</p>
၁၄။	<p>إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾</p> <p>သူတို့ထံ ဆုတောင်းကြလျှင် သင်တို့၏ ဆုတောင်းခြင်းကို သူတို့ မကြားနာနိုင်ချေ။ အကယ်၍ ကြားခဲ့သည့်တိုင် သင်တို့ အား မတုန့်ပြန်နိုင်ကြချေ။ ရပ်တည်ရမည့် နေ့ကာလ၌ သင်တို့၏ ရောပြုန်းကိုးကွယ်မှုကို သူတို့က ဖုံးကွယ်ထားလတ္တံ့။ သတင်းကုန်စင်သိနေသော အရှင်ကဲ့သို့ သင်တို့အား သတင်းထုတ်ပြန်နိုင်သည် မဟုတ်ချေ။</p>
၁၅။	<p>يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾</p> <p>အို လူသားတို့၊ သင်တို့သည် ပရမတ်ဘုရားရှင်အား တည်မှီနေရသူများ ဖြစ်၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကိုလုံပြည့်စုံ တော်မူ၏။ ရည်သန်စူးစိုက်မှုတည်ရာ ဖြစ်၏။</p>
၁၆။	<p>إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾</p> <p>အကယ်၍ စံချိန်ပြည့်မှီလျှင် အရှင်သည် သင်တို့အား ရုပ်သိမ်းလျက် မျိုးဆက်သစ်ကို ဖြစ်တည် ယူဆောင်လာလတ္တံ့။</p>
၁၇။	<p>وَمَا ذَلِكُ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾</p> <p>ဤသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဘုန်းတော် မဲ့မသွားချေ။</p>
၁၈။	<p>وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَرَكَىٰ فَاِنَّمَا يَتْرَكَىٰ لِنَفْسِهِ وَاللَّهُ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾</p> <p>မိမိအတွက် ဝန်ထမ်းနေရသူသည် အခြားသူ၏ ဝန်အား မထမ်းပေးနိုင်ချေ။ မိမိ၏ ဝန်ထုပ်အား သယ်ပိုးပေးရန် နီးစပ်သူထံ အော်တောင်းသော်လည်း တစ်စုံတစ်ရာ သယ်ပိုးပေးနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ မိမိတို့၏ ကံကြမ္မာရှင်အား မျက် ကွယ်ရာ၌ ကြောက်ရွံ့ရိုက်ရှိုး မေတ္တာဓိဋ္ဌာန်* မြဲသော သူများကိုသာ သင် သတိပေးနိုင်၏။ သန့်ရှင်းဖြူစင်သူသည် သူ၏ စိတ်စရိုက်အတွက် သန့်ရှင်းဖြူစင်သည် မည်၏။ ခရီးဆုံး ပန်းတိုင်သည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံသို့သာ ဖြစ်၏။</p>
၁၉။	<p>وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾</p>

* ၂၃

	ကန်းနေသူနှင့် မြင်နိုင်သူသည် မတူညီကြချေ။
၂၀။	وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ အမှောင်သည် အလင်းမဟုတ်။
၂၁။	وَلَا الظِّلُّ وَلَا الحُرُورُ အေးရိပ်သည် အပူလဟာပြင်မဟုတ်။
၂၂။	وَمَا يَسْتَوِي الأَحْيَاءُ وَلَا الأَمْواتُ إِنَّ اللهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسمِعٍ مَنْ فِي القُبُورِ နိစ္စနှင့် အနိစ္စသည် မတူညီချေ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် စံချိန်ပြည့်မှီသူအား ကြားနိုင်စွမ်းရှိစေ၏။ သင်သည် သင်ချိုင်းထဲမှ သူအား ကြားနာစေနိုင်သည် မဟုတ်ချေ။
၂၃။	إِنَّ أَنْتَ إِلا نَذِيرٌ သင်သည် သတိပေးသူမျှသာ ဖြစ်၏။
၂၄။	إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ကေနပ်ပင် သင့်အား ပရမတ္ထသစ္စာအားဖြင့် သတင်းကောင်းဆောင်သူ၊ သတိပေးသူ အဖြစ် စေစားခြင်း ဖြစ်၏။ သတိပေး သူ မရှိခဲ့သော အသိုင်းအဝိုင်းဟူ၍ အတိတ်၌ မရှိခဲ့ချေ။
၂၅။	وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالْزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ သင့်အား ငြင်းဆန်ကြလျှင်၊ သူတို့၏ ရှေးအလျှင် ဖြစ်သူတို့ထံသို့ ရှင်းလင်းချက်များ၊ ကျမ်းဝယ်များ၊ တရားရောင်ဝါရှိ သော ကျမ်းတော်များဖြင့် ရောက်လာခဲ့သော ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များကိုလည်း သူတို့ မှုချ ငြင်းဆန်ခဲ့ကြပြီ။
၂၆။	ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ထို့နောက် ဖုံးကွယ်သော သူများကို အရေးယူလိုက်ပြီ။ မကြုံတူးသည့်ပြစ်ဒဏ်သည် ၈၅၀/၁ မည်သို့ ရှိလေသနည်း။
၂၇။	أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ကေနပ်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကောင်းကင်မှ ရေကို ချပေးတော်မူ၍၊ ၎င်းဖြင့် ကွဲပြားသော သီးနှံများကို ပေါက်ရောက် စေကြောင်း သင် မမြင်မိသလော။ တောင်များ၌ အဖြူရောင်များ မြည်းအရောင်များ စင်းကြောင်းသစ်များ ကွဲပြားလျက်၊ မဲမှောင် နက်ကြုတ်ခြင်းလည်း ရှိ၏။ ၈၅၆
၂၈။	وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ والأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ လူသား၊ သတ္တဝါနှင့် ခွာကွဲစားမြုံ့ပြန် တိရစ္ဆာန်တို့တွင်လည်း အရောင်များ အမျိုးမျိုး ကွဲပြားလျက် ရှိ၏။ အရှင့် အမှုတော်ဆောင်များမှ ပညာအလင်းရသူတို့က ပရမတ်ဘုရားရှင်အား ရိုးကျိုးကြောက်ရွံ့တတ်အံ့မှာ ဖြစ်၏။ ကေနပ်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ဘုန်းတော်ရှင် လွတ်ငြိမ်းစေသော အရှင်ဖြစ်၏။

(၈၅၅/၁) **نَكِيرٌ** နကီရ် - သူတို့၏ နဂိုရိုးရာဟောင်း၊ အစွဲဟောင်းတို့အား ပယ်ချခြင်း အသိအမှတ်မပြုခြင်းဟု အဓိပ္ပါယ်ကို ပေးသည်။
(၈၅၆) ဤသုတ်တော်က တောင်တန်းကြီးများတွင် ငွေ၊ ဘော်၊ ပလက်တီနမ် စသော ခြစ်သတ္တု အဖြူများ၊ ရွှေ၊ ကြေး ကျောက်သံပတ္တမြား အနီများ၊ ကျောက်မီးသွေး မဟူရာ စသည့် တွင်းထွက်ပစ္စည်းများ ရှိကြောင်း ဘုမိဗေဒ ပညာရပ်ကို စူးစမ်းရန် ရည်ညွှန်းသွန်သင်ပေသည်။

<p>၂၉။ ☆ ၂၃</p>	<p>إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ ﴿٢٣﴾</p> <p>ကောန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ကျမ်းတော်ကို ရွတ်ဖတ်သော၊ မေတ္တာဓိဋ္ဌာန်မြဲကြသော၊ ငါအရှင် ရိက္ခာထောက်ရာမှ လက်တွင်းကြိတ်၍ဖြစ်စေ လူသိရှင်ကြားဖြစ်စေ ပေးကမ်းသုံးစွဲကြသော- ပျက်စီးကြေမှုခြင်း မရှိသည့် ရောင်းဝယ်မှုကို မျှော်ကိုးသော သူတို့အား-</p>
<p>၃၀။</p>	<p>لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٤﴾</p> <p>အရှင်သည် သူတို့၏ ဆုလဒ်များကို ပြီးပြည့်စေတော်မူရန်၊ အရှင်၏ သိက္ခာပေးမှုမှ တိုးပွားစေရန် ဖြစ်၏။ ကောန်ပင် အရှင်သည် လွတ်ငြိမ်းစေသောအရှင်၊ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဖြစ်၏။</p>
<p>၃၁။</p>	<p>وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٥﴾</p> <p>ကျမ်းတော်မှ သင့်အား ငါအရှင် အာရုံစူးစိုက်ပေးရာသည် လက်ရှိ-ရှေ့မှောက်များကို ဖြောင့်မှန်စေသည့် ပရမတ္ထသစ္စာ ဖြစ်၏။ ကောန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် အရှင်၏ အမှုတော်ဆောင်များကို သတင်းရနေသော၊ မြင်နေသော အရှင် ဖြစ်၏။</p>
<p>၃၂။</p> <p>လက် နွဲ့ ထား သူ</p>	<p>ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يَأْتِنِ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٦﴾</p> <p>ငါအရှင်သည် ဤကျမ်းတော်အား ငါ၏ အမှုတော်ဆောင်များမှ ရွေးချယ်သောသူကို အမွေပေးတော်မူ၏။ သူတို့မှ မိမိစရိုက်ကို အဝီဇာသင့်စေသူ၊ သူတို့မှ အလယ်အလတ်ကျသူ၊ သူတို့မှ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ကောင်းမှု ဆောင်လျက် ခေတ်ရှေ့ရောက်သူတို့ ရှိ၏။ ဤသည် ကြီးကျယ်သော သိက္ခာပေးမှုပေတည်း။^{၂၃၇}</p>
<p>၃၃။</p>	<p>جَنَاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٧﴾</p> <p>ထာဝရ ဥယျာဉ်တို့များ၊ ထိုသို့ ဝင်ရောက်စွဲမြန်းရမည်ပင်၊ သူတို့အား ရွှေ စလွယ်၊ ပုလဲတို့ဖြင့် ဆင်မြန်းပေးမည်၊ ထိုဥ ညာတို့၏ ဆင်ယင်စရာမှာ ပိုးဖဲကတ္တီပါတို့ဖြစ်၏။</p>
<p>၃၄။</p>	<p>وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٨﴾</p> <p>သူတို့ ရင့်ကျူးကြသည်မှာ “တပည့်တော်တို့ထံမှ သောကများအား ရုပ်သိမ်းပေးတော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ရည်သန်စူးစိုက်မှုတည်ရာ အရှင် ဖြစ်ပါ၏။ ကောန်ပင် ကံကြမ္မာရှင်သည် လွတ်ငြိမ်းစေသော အရှင် ကျေးဇူးရှင် ဖြစ်ပါ၏။</p>
<p>၃၅။</p>	<p>الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نُصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٢٩﴾</p> <p>အရှင်သည် အရှင်၏ သိက္ခာပေးမှုဖြင့် မြဲမြံသည့် ဗိမာန်ကို တပည့်တော်တို့အား တရားဝင်ပြုပေး၏။ ထိုဥ တပည့်တော် တို့အား ဘေးသင့်ခြင်း ပင်ပန်းဆင်းရဲမှု သင့်ခြင်း မရှိပေ။</p>
<p>၃၆။</p>	<p>وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٠﴾</p> <p>ဖိုးကွယ်သော သူတို့ အတွက်မူ၊ ငရဲဘုံ အပူမီးသည် ရှိလတ္တံ့၊ သူတို့အား ဆုံးဖြတ်ချက်ချခြင်း၊ သေဆုံးစေခြင်း၊ ဝင့်ကြေးမှ</p>

(၅၅) ဤသုတ်တော်က ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်အား အမွေဆက်ခံစေမည့် သူများကို ပြောဆိုထားပေသည်။ အမွေဆက်ခံရမည့် လူများမှာ သုံးမျိုး သုံးစား ဖြစ်၍၊ အချို့သည် ကျမ်းတော်ကို ဖတ်၊ နာ၊ လိုက်လံ ဆောင်ရွက်နေပါလျက်- အတိတ်မှ အမှိုက်ကောင်များကဲ့သို့ ဆရာသခင် ကိုးကွယ် သည့် ဝါဒသို့ ပြန်သွားသော အဝီဇာသင့်ရသည့်သူများ၊ အချို့မှာ အလယ်အလတ်လမ်းစဉ်ကို လိုက်သော သူများနှင့် အချို့မှာ ကျမ်းတော်မှ ချမှတ် ထားသော လောကီနိယာမကို မြင်လျက် ခေတ်ရှေ့သို့ ရောက်နေသူများ ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် ကျမ်းတော်အား အမွေရရှိထားပါလျက် အလွန် ခေတ်နောက်ကျသော အဝီဇာသင့်ရသည့် လူမျိုးများမှ မဖြစ်သင့်တော့ပေ။-

	ပေါ့ပါးစေခြင်း မရှိချေ။ ဤသည် ဖုံးကွယ်သူ ကိုယ်စီအား အစားပေးခြင်းပင် ဖြစ်၏။
၃၇။	<p>وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٣٧﴾</p> <p>သူတို့က “အို ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်တို့အား ကယ်ထုတ်ပေးတော်မူပါ။ တပည့်တော်တို့သည် ရှိနေသည့်အကျင့်များကို ပယ်၍ ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းကို ကျင့်ကြံပါမည်” ဟု အသနားခံကြလတ္တံ့။ ငါသည် သင်တို့အား ဆင်ခြင်သတိ ရှိလိုသူများ ဆင်ခြင်သတိရလောက်သည့် ဘဝသံသရာကို ပေးခဲ့သည် မဟုတ်လော၊ သင်တို့ထံသို့ သတိပေးသူ ရောက်မလာလေသလော၊ သို့ဖြစ်၍ ကူညီသူမရှိသူများမှ အမိုက်ကောင်များအား မြည်းစမ်းကြကုန်လော့။</p>
၃၈။	<p>إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾</p> <p>ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် မိုးများနှင့် မြေ၏ စက္ကလွန်များကို သိနေသော အရှင် ဖြစ်၏။ အရှင်သည် သင်တို့၏ ရင်တွင်း ခံစားချက်များ အားဖြင့် သိနေတော်မူ၏။</p>
၃၉။	<p>هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا حَسَارًا ﴿٣٩﴾</p> <p>ထို အရှင်သည် သင်တို့အား မြေကမ္ဘာ၏ ကိုယ်စားလှယ်များ အဖြစ် စီစဉ်ပေးတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဖုံးကွယ်သူသည် သူ့ကိုယ်သူ ဖုံးကွယ်သည် မည်၏။ ဖုံးကွယ်သူတို့၏ ဖုံးကွယ်ခြင်းများသည် ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံပါး၌ ရှံမုန်းဘွယ်မှအပ တိုးပွားစေသည် မဟုတ်၊ ဖုံးကွယ်သူတို့၏ ဖုံးကွယ်ခြင်းများသည် ဆိုးရှုံးရမှုကိုသာ တိုးစေ၏။</p>
၄၀။	<p>قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يَبِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُم بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾</p> <p>ဟောလော့ “ပရမတ်ဘုရားရှင် မှလွဲ၍ သင်တို့ ရောပြွန်းကိုးကွယ်နေသည့် ဆုတောင်းခံသောသူများကို ရှုကြကုန်လော့၊ မြေကမ္ဘာ၌ သူတို့က ဖြစ်တည်ပေးရာကို ကျွန်ုပ်အား ပြလော့၊ သို့တည်းမဟုတ် မိုးကောင်းကင်၌ သူတို့တွင် ဖက်စပ်သူ ရှိသလော။” သို့တည်းမဟုတ် ငါသည် သူတို့အား ကျမ်းတော်ကို ပေးအပ်၍ ရှင်းလင်းချက်များ ၎င်းအပေါ်၌ ရှိစေသည် မဟုတ်လော၊ အမှန်မှာ အမိုက်ကောင်များ၊ သူတို့မှအချို့က အချို့ကို ထားသော ကတိသည် မြူဆွယ်ခြင်းသာ ဖြစ်၏။</p>
၄၁။	<p>إِنَّ اللَّهَ يُمِسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكْتُهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّن بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾</p> <p>ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် မိုးများနှင့် မြေကမ္ဘာအား ရွေ့လျော့မသွားရန် ထိန်းထားတော်မူ၏။ အကယ်၍ ၎င်းတို့ ရွေ့လျော့သွားခဲ့ပါမူ အရှင်၏နောက် ထိန်းထားပေးနိုင်သူ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မရှိချေ။ အရှင်သည် နူးညံ့သိမ်မွေ့၏။ လွတ်ငြိမ်းစေသော အရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။^{၁၅၈}</p>
၄၂။	<p>وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنَ الْإِحْدَىٰ الْأَمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾</p> <p>သူတို့ထံသို့ သတိပေးသူ ရောက်လာလျှင်၊ သူတို့သည် အခြားသော မည်သည့် အသိုင်းအဝိုင်း တစ်ခုထက်မဆို ပိုမိုလမ်းညွှန်ခံရသူများ ဖြစ်ကြမည်ဟု ပရမတ်ဘုရားရှင်အား အင်တိုက်အားတိုက် အားသန်စွာ တိုင်တည်၏။ သို့သော် သူတို့ထံသို့ သတိပေးသူ ရောက်လာစဉ် သူတို့၌ စစ်သွေးကြွစိတ် တိုးပွားလေတော့၏။^{၁၅၉}</p>

(၅၅၅) လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၅၀၀ ခန့်ကပင် မိုးများ (အာကာသ)များနှင့် မြေကမ္ဘာများသည် အချင်းချင်း ထိန်းညှိထားကြောင်းကို ကျမ်းတော်က ရှင်းလင်းစွာ ပြောဆိုထားပေသည်- ဤအချက်သည်ပင် ဖန်ဆင်းရှင် (အလ္လာဟ်) ရှိကြောင်း ကြီးမားသော သက်သေတစ်ရပ် ဖြစ်တော့သည်။

၆၃။	<p>اسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأُولِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٦٣﴾</p> <p>မြေကမ္ဘာ၌ မာန်မာနတက်နေကြလျက် အကုသိုလ်မှုကိုသာ ကြံစည်ကြ၏။ အကုသိုလ် ကြံစည်မှုသည် သူ့ပိုင်းသားများကိုသာ ပိတ်ဖုံးစေ၏။ ရှေးသူဟောင်းတို့၏ နည်းနာကိုသာ ကြည့်နေကြသည် မဟုတ်လော။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ နည်းနာတွင် အလွဲအပြောင်းဟူ၍ သင်တွေ့ရမည် မဟုတ်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ နည်းနာသည် စည်းဘောင်ပျက်သည် ဟုလည်း သင်တွေ့ရမည် မဟုတ်ချေ။^{၈၆၀}</p>
၆၄။	<p>أَوْلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِن شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٦٤﴾</p> <p>သူတို့၏ ရှေ့အလျင် ဖြစ်သူတို့၏ နိဂုံး မည်သို့ ချုပ်ရသည်ကို ကြည့်ရန် မြေကမ္ဘာ၌ မသွားလာကြသလော၊ ၎င်းတို့သည် သူတို့ထက် ပိုမိုသန်မာသော အစွမ်းများ ရှိခဲ့၏။ မိုးများနှင့် မြေကမ္ဘာ၌ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား ချိနဲ့စေရန် ပြုနိုင်သော အရာ မရှိချေ။ အရှင်သည် သိနေသော အရှင်- စည်းချိန်ချမှတ်သော အရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။</p>
၆၅။	<p>وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِن دَابَّةٍ وَلَكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٦٥﴾</p> <p>အကယ်၍ ပရမတ်ဘုရားရှင်က လူသားတို့အား သူတို့၏ ကျင့်ဆောင်မှုများကြောင့် အရေးယူခဲ့လျှင်၊ အရှင်၏ ချန်ထားခဲ့ခြင်း နောက်ကျော၌ မည်သည့် သတ္တဝါမှ မရှိချေ။ သို့သော် အရှင်သည် သူတို့အား ရောက်လာမည့် သတ်မှတ်ကာလ အချိန်ထိ သူတို့၏ သတ်မှတ်ကာလကို နောက်ဆုတ်ပေးထားတော်မူ၏။ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် အရှင်၏</p>

(၈၅၉) ရှေးမှ ပွင့်ခဲ့သော ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင် စဉ်ဆက်က သူတို့၏ လက်ရင်းသားဝကြီးများအား နောက်ဆုံးတစ်ပါး ပွင့်ပေါ်ဦးမည်ဟု ဟောခဲ့စဉ်က၊ သူတို့အနေဖြင့် ထိုနောက်ဆုံးတစ်ပါးကို ဖူးမျှော်နာခံရန် အာသိသ တမ်းတမ်းတတ ရှိကြ၏။ သို့သော် အမှန်တကယ် နောက်ဆုံးပွင့် ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင် ပွင့်ပေါ်လာသောအခါ (၃၃:၄၀) သူတို့သည် မလိုမုန်းထား ပွားကြလေတော့၏။ အောက်ခြေရှင်းချက် ၈၆၀ တွင် ဆက်ကြည့်ပါ။

(၈၆၀) လက်ရှိ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရှိနေသော ရှေးသာသနာတို့မှ ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်များသည် သူတို့ကိုယ်သူတို့ ပထမဦးဆုံး ပွင့်ပေါ်သော သူများ ဖြစ်သည်ဟု မပြောခဲ့ချေ။ သူတို့ရှေ့မှ ရှေ့ဦး ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်များ ပွင့်ခဲ့ကြပြီဟု ဝန်ခံ ပြောဆိုကြသည်ချည်း ဖြစ်၏။ သို့သော် သူတို့ ပွင့်ပေါ်စဉ် ကာလတွင်လည်း နဂိုမိရိုးဖလာ၌ ကြီးစိုးနေသော သူများမှ အားလုံးက သူတို့အား လက်ခံခဲ့ကြသည် မဟုတ်ချေ။ အလားတူပင်- သူတို့ ညွှန်းခဲ့သော နောက်ဆုံးပွင့် ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင် ကိုယ်တော်မှဟုမ္မဒ် ပွင့်ပေါ်လာသည့် အခါတွင်လည်း ထိုသာသနာဟောင်းမှ လူသားတို့သည် ရှေးမှ ရှေးဟောင်း လူသားတို့၏ နည်းနာအတိုင်းပင် နောက်ဆုံးပွင့် ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်အား ငြင်းဆန်ကြလေပြီ။ သို့သော် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ကတိတော်မှာကား မည်သူသည် လက်ခံသည် ဖြစ်စေ၊ လက်မခံသည် ဖြစ်စေ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိချေ။ အရှင်၏ ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်များမှ တဆင့် ကတိတော်ပေးခဲ့သည့် အတိုင်း နောက်ဆုံးပွင့် ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်အား ပွင့်ပေါ်စေသည်ပင်။

အမှုတော်ဆောင်များအား မြင်နေသော အရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။
